

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

TAO

Construïm el camí dia a dia. Un camí interior a partir d'allò exterior: experiències, influències, lectures, accions... Un camí ple d'obstacles, de cruïlles, de dreceres. De vegades, cal fer un "alto en el camí": pensar i decidir quina direcció prendre. El rumb pot ser correcte però cal saber triar. Res no està escrit, tot és possible, també errar i fins i tot prendre un camí a contradirecció, sense adonar-nos-en. El camí també ofereix oportunitats i gaudi. El dia a dia, el més important. També la possibilitat d'albirar futur i utopia. Mirar enrere és veure el recorregut realitzat, a mena de currículum vital: el que hem fet fins el moment present. De vegades, fins i tot hi ha la possibilitat de fer el camí acompanyat d'alguna persona. Amb tot, el tao és un camí personal, intransferible, únic, d'una sola vida, encara que hi hagi altres vides, enteses com a etapes volants. El camí dura tota la vida sencera, no és només una construcció personal que mor al final de la segona joventut¹ i s'esmicola o s'apaivaga. Encara que la força interior ja no sigui la mateixa i el cos físic posi inconvenients i traves, cal continuar fent camí.

Agost 2023.

¹ La primera joventut va dels 18 anys (en acabar l'adolescència) fins els 25 anys; la segona joventut va des dels 25 anys fins els 35 anys, en què s'inicia la vida adulta).